

Dertil kommer som en Kendsgerning, der synes mig ganske kraftig at tale om den hele politiske Udvikling, det, at paa det Program, som Reformpartiet udstedte, efter at vi andre vare stemte ud af Partiet, findes ikke, saaledes som paa Programmet af 1895, et Krav om Nedgang i Militærudgifterne, og det er jo ogsaa bekendt, at det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) nægtede at underskrive Programmet, fordi dette Punkt manglede, saa det er jo dog ikke uden politisk Betydning. At man alligevel beholdt det ærede Medlem for Hjørring, skete jo af Fattigdom, for nu havde man ikke Raad til at undvære flere. Jeg antager ogsaa, at det er af Fattigdom, at man beholder det ærede Medlem for Ribe og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme). Havde man Raad til at undvære dem, kom de nok til at gaa samme Vej som vi andre (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem for Ribe har vistnok selv den Opfattelse, at han er mere taalt end elsket indenfor Reformpartiet.

Som en fjerde ganske kraftig Kendsgerning for en Svingning i Politikken maa det ogsaa være for en gammel og erfaren Politiker som det ærede Medlem for Ribe, at hele den moderate Presse Landet over med største Iver støtter den nuværende Regering. En endnu mere talende Kendsgerning er det, at de moderate Rigsdagsmænd herinde vægre sig ved eller i hvert Fald kvie sig ved at samarbejde helt og fuldt eller gaa i Parti med Venstrereformpartiet, idet de finde, at den nuværende Regerings og Reformpartiets Politik paa det militære Omraade er kommen dem lovlige langt til Højre. Det var slemt for det ærede Medlem for Ribe, at han netop i det militære Spørgsmaal en Gang i sit Liv skulde komme til højre for det ærede Medlem for Assens (Berntsen), men der staar han!

En anden talende Kendsgerning om en ny Politik fra Regeringspartiets Side maa det ogsaa være for det ærede Medlem for Ribe, at det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), med hvem han netop nu er i en saa levende Polemik, og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) nære den største Tillid til, at den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister vil gennemføre en forsvarlig Ordning, som tilfredsstiller de Herrer. Og endnu i Dag har det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hämmerich) i samme Aandedræt krævet Gennemførelsen af Københavns Be-

fæstning og sagt, at han havde Tillid til den højtærede Konseilspræsidents Politik. Og den højtærede Konseilspræsident tager mod Tilliden og lader de ærede Medlemmer bevare deres Forhaabninger. Det er mærkværdigt nok, at dette kan forenes med Tilliden fra det ærede Medlem for Ribe og med Bevarelsen af hans Forhaabninger om en Ordning af vort Forsvar, som kan tilfredsstille ham. (*Jens Busk*: Lad os se Manden, inden vi tage Hatten af). Lad os se Barnet druknet, inden vi kaste Brønden til, det er saadan, det ærede Medlem vil det.

Det forekommer mig ogsaa, at det maatte være det ærede Medlem for Ribe et talende Vidnesbyrd om en ret kraftig politisk Svingning, at man stemte os 9 — der var vist 9 — ud af Partiet. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Ribe ikke har billiget den Fremgangsmaade og ikke stemt derfor. Jeg vil endog være tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem var mellem de, saa vidt jeg erindrer, ikke ganske faa, der stemte derimod. Men naar der alligevel var et Flertal indenfor Reformpartiet for at stemme os ud, er det ogsaa dette Flertal, der behersker den Politik, som det Parti, der staar tilbage, i Fremtiden vil føre, og paa den Politik vil det ærede Medlem for Ribe ikke kunne vente at faa nogen Indflydelse, men maa tværtimod forvente, at det bliver en Politik af en helt anden Beskaffenhed, end han kan billige.

Saa kommer dertil den Anmærkning, som den højtærede Konseilspræsident fordrer gennemført. Nu har Konseilspræsidenten her med et Paradoks sagt, at det var ingen Indskrænkning i Bevillingsmyndigheden, det var tværtimod en Maade at udøve Bevillingsmyndigheden paa. Ja, da Kong Lear overlod andre Magten i sit Kongerige, var det ogsaa en Maade at udøve Kongemagten paa, men det var sidste Gang, han udøvede den. Det var en Opgivelse af Magten, der foregik ved denne Udøvelse, og dersom det skulde blive almindeligt her paa Tinge, at vi udøvede vor Bevillingsmyndighed paa den Maade, at vi overlod dens Udførelse til de højtærede Ministre, vilde det være sidste Gang, vi udøvede den, saa gik den fra os. Men dermed havde vi ikke alene opgivet noget for os selv, vi havde været utro Forvaltere, idet vi havde opgivet noget paa de Vælgeres Vegne, som havde sendt os herind, snarere for at skaffe dem mere, i alt Fald ikke for at formindske den Indflydelse, de allerede havde.